

dog i en række tilfælde kunne medføre suspension af forældelsen af ATP's krav over for arbejdsgiveren.

Til § 21

(arbejdsskadesikringsloven)

Den gældende § 56, stk. 4, i arbejdsskadesikringsloven bestemmer, at 1908-loven finder anvendelse på krav, der tilkommer Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring i medfør af lovens kapitel 10.

Arbejdsskadesikringsloven foreslås ændret som følge af det samtidig fremsatte forslag til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven), der bl.a. indebærer, at 1908-loven ophæves, jf. § 29, stk. 2, i forslaget til ny forældelseslov.

Det foreslås, at arbejdsskadesikringslovens § 56, stk. 4, ophæves. Det vil medføre, at de pågældende krav vil forældes efter reglerne i forslaget til ny forældelseslov, jf. dettes § 28.

Bortset fra § 56, stk. 4, indeholder den gældende arbejdsskadesikringslov ikke selvstændige regler om forældelse af tilskadekomnes krav efter loven. Højesteret har i dommen gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2000.19 H fastslået, at 1908-lovens 5-årige forældelsesfrist ikke finder anvendelse på tilskadekomnes krav på erstatning efter loven, der således alene forældes efter den 20-årige forældelsesregel i Danske Lov 5-14-4. Reglen i § 28 i forslaget til ny forældelseslov vil indebære, at forældelseslovens regler, herunder den 3-årige forældelsesfrist, også kommer til at gælde for forældelse af tilskadekomnes krav efter arbejdsskadesikringsloven.

Til § 22

(lov om en aktiv beskæftigelsesindsats)

Til nr. 1 (§ 114, stk. 6, og § 115, stk. 4)

Som en konsekvens af lovforslaget § 20, nr. 1, hvorved § 17, stk. 5 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension foreslås ophævet, foreslås § 114, stk. 6, og § 115, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ændret, da der i disse bestemmelser bl.a. henvises til § 17, stk. 5, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Til nr. 2 (§ 114, stk. 16)

Den gældende § 114, stk. 16, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, bestemmer, at 1908-loven finder anvendelse på krav på finansieringsbidrag, der efter loven tilkommer Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Som følge af det samtidig fremsatte forslag til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven), der bl.a. indebærer, at 1908-loven ophæves, jf. § 29, stk. 2, i forslaget til ny forældelseslov, foreslås § 114,

stk. 16, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ophævet. Det vil medføre, at krav på finansieringsbidrag vil forældes efter reglerne i forslaget til ny forældelseslov, jf. dettes § 28.

Til § 23

(lov om fleksydelse)

Forslaget er alene en konsekvensændring som følge af, at § 17, stk. 5, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension ifølge § 20, nr. 1, i nærværende lovforslag foreslås ophævet, hvorved lovens § 17, stk. 7, bliver stk. 6.

Til § 24

(lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet)

Den foreslåede ændring af § 59, stk. 1, i lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet vil indebære, at erstatningskrav efter lovens kapitel 3 skal være anmeldt til Patientforsikringsforeningen senest 3 år – og ikke som efter de gældende regler 5 år – efter, at den erstatningsberettigede har fået eller burde have fået kendskab til skaden.

Det følger i øvrigt af lovens § 59, stk. 2, at forældelse af erstatningskrav indtræder senest 10 år efter den dag, hvor skaden er forårsaget. Denne bestemmelse foreslås ikke ændret.

Lovens § 59 vil desuden blive suppleret af de almindelige regler om fristberegning mv. i forslaget til ny forældelseslov, herunder forslagets bestemmelse om, at forældelse tidligst kan indtræde et år efter, at en administrativ myndighed, et privat klagenevnet eller lignende har givet meddelelse om sin afgørelse i en sag om en fordrings eksistens eller størrelse, jf. § 21, stk. 2 og 3, i forslaget til ny forældelseslov. Denne bestemmelse vil finde anvendelse på sager, der behandles i Patientforsikringsforeningen og Patientskadeankenævnet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 25

(lov om skove)

Den foreslåede § 58 a vil medføre, at tilbagesøgningskrav i forbindelse med tilskud, der er finansieret af såvel nationale som EU-midler, i deres helhed forældes efter de regler, der er fastsat i de gældende forordninger. Efter de gældende regler indebærer det, at disse krav forældes efter artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF, Euroatom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (svigsforordningen), der bl.a.